

padě zaměstnanci nějaký služ. požitok obdobný služ. požitkům zaměstnanců státních, upraveným tímto zákonem.

Z toho, co bylo uvedeno, jde tedy na jevo, že župní úřad nemohl svoji kompetenci, schvalovati usnesení zastupitelstva města Košic, kterým byl městskému zaměstnanci přiznán zmíněný drah. přídatek, vůbec opírat ani o ustanovení odst. 2 § 6, ani o ustanovení § 19 zák. č. 394/1922. Ale ani jiné ustanovení tohoto zák. neposkytuje právního základu pro tuto kompetenci žal. úřadu. Nss pak neshledal ani, že by žal. župní úřad byl na základě nějaké jiné právní normy příslušným schvalovati z moci dozorčí toto usnesení měst. zastupitelstva.

Takováto kompetence nepřislušela by župnímu úřadu ani podle zák. č. 329/21, kdyžtž, jak patrně z ustanovení § 58 tohoto zák., náleží kompetence schvalovati usnesení zastupitelstva měst s reg. magistrátem — s hlediska fin. hospodářství obecního — župnímu výboru.

Žal. úřad nebyl tedy v daném případě vůbec příslušným vydati nař. rozhodnutí — — —

Č. 6936.

Státní zaměstnanci: * I denní plat výpomocné úřednické síly poštovní jest aktivním požitkem ve smyslu § 17, odst. (2) č. 1. zák. č. 286/24.

(Nález ze dne 1. prosince 1927 č. 25.418).

Prejudikatura: Boh. 5950/26 a 6911/27 adm.

Věc: Olga A. v D. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu financí stran odpočivných požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím byly st-lce, pensionované poštmistrové, dle § 17, odst. 2 č. 1 bodu a) zák. č. 286/24 od 1. července 1925 zkráceny její odpočivné požitky o polovinu obnosu (7446 Kč), který st-lka ve vlastnosti volné síly úřednické jako akt. požitky (20 Kč 40 h denně) obdržela.

Ve stížnosti namítá st-lka, že zmíněný příjem není akt. stát. nebo veř. požitkem, ježto jde o zcela nezávaznou a nijak neupravenou dočasnou výpomocnou službu, jak plyne i z té okolnosti, že takovou službou se nezakládá ani právo domovské a že jde o odškodnění za ztrátu času honorované zcela podle úvahy správy poštovní. — Námitku tuto neshledal nss důvodnou.

Dle § 17, odst. 2, č. 1 zák. č. 286/1924 se odpočivný státní požitek krátí v případě, když někdo vedle nároku na státní odpočivné má nebo nabude ještě nároku na aktivní požitek státní nebo nestátní veřejný. — Dle § 20 cit. zák. dlužno stát. aktivními požitky ve smyslu § 17 rozuměti aktivní . . . požitky státního zaměstnance (§ 22). V § 22, na který se v § 20 odkazuje, pak vyložen jest pojem »státních zaměstnanců«, na které se vztahují ustanovení dílu I. a tedy i ustanovení § 17, v ten rozum, že jimi rozuměti sluší všechny zaměstnance státu, ústavů, podniků a fondů státních a státem spravovaných, čítajíc v to i dělníky, jakož i příslušníky četnictva a osoby vojenské. Při této všeobecné dikci nelze z pojmu

»stát. zaměstnanců« vylučovati ani ony zaměstnance stát. správy poštovní, kteří — třeba jen dočasně — konají pravidelně služby poštovní za denní plat bez ohledu na to, jak plat nebo služ. poměr jejich byl označen. I oni jsou zaměstnanci státu, resp. zaměstnanci stát. pošt. podniku ve smyslu § 22 a tedy i ve smyslu § 20 a 17 zák. č. 286/1924.

Při veř. ústním líčení poukazoval právní zástupce st-čin na právní názor vyslovený v nál. Boh. 5950/26 adm. neprávem, ježto otázka, zda denní nebo týdenní mzda nebo úplata za jednotlivé dílo jest akt. požitkem ve smyslu § 17 zák. č. 286/1924, náležením tímto vůbec řešena nebyla. — — —

Č. 6937.

Stavební právo. — Samospráva obecní. — Administrativní řízení: * Rozhoduje-li zsv v Praze v pořadu instancí jako úřad stavební, jest zásadně povinen rozhodnouti meritorně; jenom tehdy, je-li provedené řízení vadné, nebo není-li skutková podstata s dostatek zjištěna a nedá se způsobem procesně bezvadným jinak zjistiti, jest oprávněn místo výroku meritorního omeziti se na kasací rozhodnutí stolic nižších.

(Nález ze dne 2. prosince 1927 č. 6368).

Věc: František P. v H. proti zemskému správnímu výboru v Praze o stavbu kolny.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: K žádosti Františka H. za povolení ke stavbě kolny v H. konáno dne 10. listopadu 1925 komis. šetření. Stav. znalec prohlásil, že z důvodů techn. není proti projektu námitek, povolení však nedoporučil, poněvadž stavba, vzdálená od stavení sousedova jen na 1.80 m, omezí přístup světla do tohoto stavení. St-1 vznesl proti stavbě námitky, že dvorek jeho bude úplně zastíněn, obytné místnosti jeho zatemněny, bude zabráněno přístupu vzduchu, prostor před okny bude naprosto vlhký, a obytné místnosti v jeho domě stanou se svojí vlhkostí a tmavostí zdraví škodlivými a tím k obývání nezpůsobilými. — Obecní úřad z těchto důvodů výměrem ze 14. listopadu 1925 povolení odepřel, a osk rozhodnutím ze 7. ledna 1926 odvolání stavebníkovu zamítl.

K dalšímu odvolání stavebníkovu usnesl se zsv, aby rozhodnutí II. stolice bylo změněno v ten smysl, že se zrušuje výměr obecního úřadu v H. ze 14. listopadu 1925 a že se témuž úřadu ukládá jako stav. úřadu I. instance, aby do 14 dnů po doručení tohoto rozhodnutí vydal o sporné stav. záležitosti nové rozhodnutí, řídě se následujícím: Dle protokolu sepsaného o komis. jednání, jež v této věci 10. listopadu 1925 bylo konáno, namítal soused Frant. P. proti sporné stavbě, že bude jemu odebíráti, resp. znemožňovati přístup vzduchu a světla do jeho obytného domu. Žádané stav. povolení bylo také na tuto námitku odepřeno. Avšak hledě k zásadám stav. řádu a ke konstantní judikatuře nss-u, dlužno uveřejnou námitku pokládati za námitku soukromosprávní, ježto jest věcí každého stavebníka, aby jeho staveniště mělo takovou rozlohu, aby jeho domovní objekt z ní bral dostatečné množství světla a vzduchu.